

Sven-Ove Beck

F. 1930

Verksamhetsperiod på Ringhals: 1971-1975 åter 1982

”Utvecklingen blir alltid som du själv vill”

Sven-Ove Beck föddes Västeråsare 1930. Fjorton år gammal anställdes han som kontorsvakt på Västerås ångkraftverk.

Efter en fyra år lång lärlings- och aspirantutbildning i Västerås och Trollhättan hamnade Sven-Ove i Älvkarleby på instrumentavdelningen under utbyggnaden av Västerås kraftverks nya pann- och turbinanläggning.

– 1953 var jag åter till linjeavdelningen i Trollhättan, men flyttade sedan vidare tillbaka till Västerås där jag var anställd som maskinist, förste maskinist och driftmäster.

1966 blev Sven-Ove erbjuden anställning på blivande kärnkraftverket i Marviken. Han slog till direkt, tog familjen med sig och flyttade till Kolstorp på Vikbolandet där man installerade sig i ett radhus. Barnen gick i skola i Kättinge. Men eftersom bostäderna var avsedda för blivande skiftgående personal flyttade familjen till Norrköping och köpte en lägenhet på Vilbergen.

”Vi bestämde oss direkt och ville bo i Bua. Första intrycket var det underbara läget vid havet.

Den enorma arbetsplatsen, all verksamhet med folk, maskiner, ja precis allt imponerade och jag kände att det skulle bli toppen!”

– Hösten 1970 fick vi veta att det inte skulle bli något kärnkraftverk i Marviken, så Björn Ringstad ordnade ett studiebesök på Ringhals. En busslast med folk, inkl våra fruor där vi fick kolla ev bostadsorter. Vi fick också information om bygget, framtiden mm. Vi bestämdes oss direkt och ville bo i Bua, berättar Sven-Ove. Första intrycket var det underbara läget vid havet. Den enorma arbetsplatsen, all verksamhet med folk, maskiner, ja precis allt imponerade och jag kände att det skulle bli toppen!

Den 1 januari 1971 anställdes Sven-Ove och skulle jobba med avfallshantering för låg- och medelaktivt avfall, vilket inte blev av mer än formellt.

– Vi installerade oss provisoriskt och fick sedan kontor i elbyggnaden på ettan. Utlånades till EM3 och blev mottagen av Börje Lindblom och Ingemar Felix. Vi kallades för kontrollanter.

– Min familj bodde kvar i Norrköping de första månaderna. Jag bodde en kort tid i en barack men flyttade sedan till Baptisternas anläggning i Frillesås. I april 1971 fick vi lägenhet i Bua, en trerummare på andra våningen med stor balkong. Våren efter köpte vi en villa vid Bua hamn.

Fram och tillbaka till Ringhals

– Utvecklingen blir alltid som du själv vill, säger Sven-Ove och berättar att han och familjen trivdes bra i Bua.

Sven-Ove lämnade ändå Ringhals hösten 1975 för nytt jobb i Forsmark. Familjen flyttade med till i ett radhus i Östhammar och stannade där till 1978 då de flyttade till Västerås efter 12 års bortavaro.

– Där stannade vi till 1982 då jag tillträdde ett nytt jobb på Ringhals igen. Den här gången som teknisk informatör på informationsavdelningen, och det kändes helt rätt. Våra barn bodde i Halland, jag jobbade i Kärnhuset, vi köpte ett radhus i Varberg, lite stort men med perfekt läge.

Ett händelserikt arbetsliv

Sven-Ove säger att det hände så mycket på Ringhals, så vad ska man nämna? Kanske gjutformen för plan 115 turbinbyggnad 2, vilken brast och 600 m3 betong dråsade ner på plan 103. Det hände lyckligvis en natt och ingen blev skadad. Eller kanske det stora överslaget i 400 kV-ställverket på grund av fel utförande av hela sprinkleranläggningen då hela Ringhals blev utslaget? Eller när renshustekniken slogs ut av maneter och glasål. Och tänk när elpannans mava- och cirkulationspumpar dränktes i dieselbyggnaden...

Ja, det är ett arbetsliv fullt av händelser och minnen!